

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement

6 francs per jaar. Een blad afzonderlijk 15 centimen.

Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLEE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De Postrijder verschijnt 's dinsdags, 's dondersdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, groote Markt, n° 37-39, te Tongeren.

TONGEREN, DEN 14 JULI.

Van alles wat.

Er zijn nog van die onnoozele menschen die zich inbeelden dat men onze ministers en onze liberalen lastert wanneer men hen als kerkvervolgers afschildert.

Vandaag is het ministerie bezig met de rekeningen der kerkfabrieken uit te pluizen en er alle uitgaven uit te schralpen of te veranderen waar het de hand kan oplegen.

Niet langer geleden dan verleden maandag las men in den Monitor een tusschenkomst waarvoor het gouvernement in talrijke gemeenten onzer provincie, de budgetten van 1882 der kerkfabrieken in de war brengt.

1o In het budget der gemeente Coninxheim stond eene som van 450 fr. voor supplement van jaarwedde aan den heer pastoor. Minister Bara zegt: die pastoor zal het wel met wat minder doen, en hij vermindert de som van 450 op 250.

2o Te Bitingen, kanton Sichen, stond in het budget der Kerk eene uitgave van 300 fr. voor betaling van den klerk en den organist. M. Bara vindt dat het te veel is en hij beslist dat die twee traktementen zullen bepaald worden, het eerste op 75 fr. het tweede op 125 fr.

3o Te Berlingen vermindert hij het traktement van den koster op 70 fr. en hij schaft 150 fr. af als jaarwedde van den pastoor.

4o Te Catteroven, kanton Borgloon, stond in het budget eene som van 300 fr. als supplement der jaarwedde van den pastoor. M. Bara beveelt dat die som op 400 fr. zal bepaald worden.

5o Te Herstapelle heeft M. Bara er ook doorgekapt. In het budget stond voor de jaarwedde van den koster 200 fr.; de minister vermindert dit cijfer van de helft en de koster krijgt maar 100 fr. Voor betaling der klokkenluiders ook 200 fr. Halle la, zegt hij, 100 fr. is genoeg. De heer pastoor moet zondags en feestdagen eene tweede mis doen; daarvoor kreeg hij 100 fr. Dat schijnt u zeker niet te veel, lezer. Maar M. Bara wil hebben dat er nog de helft worde van afgetrokken en zo krijgt de pastoor in het vervolg slechts 50 fr.

6o Te Hex bevatte het budget der kerk eene som van 50 fr. als supplement aan de jaarwedde van den heer pastoor, die op zom- en feestdagen eene tweede mis moet doen. Dat kan M. Bara niet verdragen en de som van 50 fr. wordt uitge-schraapt.

7o Te Mettecoven schraapt hij eene som van fr. 356,50 weg als toevoegsel aan de jaarwedde van den heer pastoor.

8o Te Nover-Heers stond in het budget eene som van fr. 287,45 voor jaarwedde van den heer pastoor. Deze som wordt op 100 fr. gebracht.

9o Te Klein-Gelmen is het de zeldze historie. De som die in het budget stond is van vijftig fr. vermindert.

10o Te Viermaal-Roodt stond in het budget eene som van 410 fr. als jaarwedde van den pastoor. Deze som is afgeschaft.

Dat alles staat te lezen in den Monitor van verleden maandag! In een en hetzelfde nummer van het Staatsblad vindt men tien begrotingen van kerkfabrieken het onderste boven geworpen

om de magere jaarwedde van eenen pastoor te kunnen verminderen of afschaffen. En dat alles wordt onvoorwaardelijk door onze tongerschegeuzen goedgekeurd en toegejuicht! Veel erger nog, zij zijn op loer om ergens eenen priester kunnen aan te klagen en zijne uitdrijving buiten het land te bekomen; en wanneer er daarna eene kiezing voor den dag komt, dan komen zij u spreken van hunnen eerbied voor den godsdienst en voor de goede priesters! En dan zouden er nog menschen kunnen gevonden worden die zich langer zouden laten bedriegen! Kom, kom, dat is niet mogelijk.

Dook zit aan een taletje in de herberg van Siska.

Siska. — Siska schenkt mij een half.

Siska. — 't Is drij cents hoort je.

Dook. — Ik heb er iets van gehoord. Het is dan toch waar?

Siska. — Of het waar is! Ik heb nu maar een klein vatje genever gekregen en het kost veel meer dan over veertien dagen een groot.

Er is een cirkulaire gekomen van den opslag: 60 fr. per hektoliter, wat heloft u?

Dook. — Dat is nog geen beetje! — Ik heb mij gisteren een pakke tabak gekocht; het was een knepke opgeslagen.

Siska. — En de koffie dan! 7 centen op een pond! Die mannen te Brussel kunnen niet verdragen dat een werkende mensch een klein troost heeft. En wat hebben wij al anders, wij vrouwenmenschen, dan een goed potje, en gij manneke, dan een pijpke en een borrel?

Dook. — Dat is zoo, Siska. Maar wie is daar de schuld van?

Siska. — Bah, 't gouvernement heeft de kasse ledig gemaakt met al die ledige scholen, en zij gaan nog maar altijd voort met bouwen. In onzen tijd wierden de kinders ook geleerd, en dan hoorde men van al die miseries niet. Binnen tien jaren zal er geen een van die nieuwerwetsche geleerden willen werken. En de luxe dan! de luxe! Mijn oude meester zaliger droeg in die week een klak soms wel 'nen kiel; en zie nu al die eerste broeks die meester zijn in de scholen! Ja, ja, als het maar duurt, zet Vandorjoug en hij had, marja! gelijk. En al die juffers met hunne strikken en linten, hunne chignons en hunne ku de Paris! Wie betaalt dat? Wij en ander. Ik zou eens twee uren willen meester zijn om dat alles zuiver te vagen.

Dook. — Wat wilt gij aan doen? Die meester is heft veel te zeggen.

Siska. — Ehwel, en wie is de meester, onnoozele sul, als ge die bloedzuigers niet kiest, dan zullen ze u niet opteren! Ik wilde wel dat de vrouwen eens mochten kiezen, ik zou al leginnen met kongres te houden onder onze gebuente, en indien wij eens naar Brussel trokken met een paar honderd wijven van elke stad, alle gewapend met een kofazak, ik zou wel willen zien wat gezicht Leopold zou trekken.

Dook. — Gij zoudt bij den koning niet toegelaten worden.

Siska. — Ehwel, nu zijn ze madam zou ons wel aanhooren, die heeft veel meer verstand van huishouden dan haren man.

Dook. — Ah, ah! Siska, gij zijt nog wel een vieze.

Siska. — Vieze of geen vieze. Als al de wijven samenspannen, wij zouden de ministers eene pijp doen rooken! Maar zijt gij mannen? gij laat u pluimen en gij hebt de voerage niet van te schreuwen!

Dook. — Gij kunt wel een beetje gelijk hebben. Het zal voor elk huishouden op het einde van het jaar een geheel verschil uitmaken, vijf cent langs hier, vijf cent langs daar, en alle dagen, alle dagen, — dat loopt op.

Siska. — Ehwel, en wie is de meester, onnoozele sul, als ge die bloedzuigers niet kiest, dan zullen ze u niet opteren! Ik wilde wel dat de vrouwen eens mochten kiezen, ik zou al leginnen met kongres te houden onder onze gebuente, en indien wij eens naar Brussel trokken met een paar honderd wijven van elke stad, alle gewapend met een kofazak, ik zou wel willen zien wat gezicht Leopold zou trekken.

Dook. — Gij zoudt bij den koning niet toegelaten worden.

Siska. — Ehwel, nu zijn ze madam zou ons wel aanhooren, die heeft veel meer verstand van huishouden dan haren man.

Dook. — Ah, ah! Siska, gij zijt nog wel een vieze.

Siska. — Vieze of geen vieze. Als al de wijven samenspannen, wij zouden de ministers eene pijp doen rooken! Maar zijt gij mannen? gij laat u pluimen en gij hebt de voerage niet van te schreuwen!

Dook. — Gij kunt wel een beetje gelijk hebben. Het zal voor elk huishouden op het einde van het jaar een geheel verschil uitmaken, vijf cent langs hier, vijf cent langs daar, en alle dagen, alle dagen, — dat loopt op.

Siska. — Of het oploopt, dat weten de vrouwen het best wat een huishouden kost, en hoeveel zij er niet die van een daghuurken van 2 fr. huishuur vuur, licht, eten, drinken, kleeven en het drinkgeld van hunnen man moeten betalen?

Dook. — Ja, als men rekening maakt komt men altoos te kort.

Siska. — Ehwel de ministers zullen u wel leeren rekenen.

Dook. — Maar de nieuwe lasten zijn er nog niet door; dat zal er niet van komen.

Siska. — O gij sul, denkt gij dat de ministers het land in rep en roer zouden zetten als zij niet vast besloten waren het ding door te drijven? De liberalen dat hebben wij altijd gezien, eten het land zuiver op. En zij spreken nu weer van nieuwe lasten op de Maas en van vergrooting van het leger, en zij bouwen nog maar gedurig nieuwe scholen gelijk paleizen. Zie eens de Normale scholen en de Athenes bijna in alle steden; dat kost miljoenen en miljoenen. Van waar moet het geld komen als 't u belieft?

Dook. — En toch zal de wet niet doorgaan. Het volk begint op zijn poot te spelen; er zal in de Kamers geene meerderheid zijn. De ministers zullen hunne demissie geven.

Siska. — O gij onnoozele sul! hunne demissie geven! wat zouden zij? — Ware ik in de plaats van onzen Keunink, ik zou er niet op wachten, ik gaf hun veertien dagen en ik liet overal op nieuw kiezen; dan zou ik zien wat het volk eigenlijk wil.

Dook. — Dat is schoon de waarheid, Siska, 't is spijtig dat onze Leopold van u geenen raad krijgt, hij zou er nu kunnen uit trekken.

Siska. — Ik zeg luidop mijn gedacht en ik wilde dat heel de wereld mij kon hooren.

Wij moeten nog eens terugkomen op het budget van onzen lieven minister Rolin. Het budget voor 1884 is niet zoo hoog als dat voor 1883; er moeten besparingen gedaan worden. Zijn vermindert:

Table with 2 columns: Landbouw toelagen, Openbare wegen, Nijverheidswerken, Onderhoud van kanalen, Havenwerken. Values range from 80,000 to 286,000.

Zoodat al de besparingen gedaan worden op eerste noodwendigheden van de nationale ver- vaart!

Op de papierkelderij wordt niet gespaard; een legioen nieuwe kiesdravers is in het ministerie toegelaten, want de traktementen die voor 1885 maar 630,800 fr. beliepen, staan voor 1884 op 722,000 fr. geschat.

Bovendien eene som van 15000 fr. om speciale kommissarissen te betalen!

Wilt gij weten hoeveel er onder de liberale gazetkrahelaars, feuilletonschrijvers en komediespelers op het budget van M. Rolin verdoeld wordt? Twee miljoen, 784 duizend, 912 frank.

Driemaal meer dan voor de nijverheid uitgegeven wordt!

Het dubbel van de uitgaven voor steenwegen. Zesmaal meer dan voor den landbouw! Vivat het liberaal ministerie!

Aan de vruchten kent men den boom; aan de wetten het gouvernement.

Het is door zijne wetten dat men ziet, of een gouvernement ernstig is; of het de welvaart van het land wil; of het den naam van bestuur, ofwel dien van kliek verdient.

Twee wetten liggen thans in de Kamer aan de beraadslaging onderworpen; de wet over de uit-

breiding van het stemrecht, en eene wet dat het onderwys verplichtend maakt.

Wij hebben reeds de bijzonderste kenteekens der kieswet doen uitschrijven:

1o Het land eischt uitbreiding van stemrecht voor de Kamers, — en men geeft stemrecht voor de gemeente en de provincie.

2o De meerderheid der kiezers wordt gegeven aan personen die geene belastingen betalen.

3o Al de staatsbedienden van 4500 frank en al de gedeckoreerden zijn kiezers. De hooge bedienden, bij voorbeeld in de fabrieken en elders die 3000 fr. wunnen, zijn het niet.

4o Wil het gouvernement ergens winnen in eene provincie of stad, het slaat de traktementen der bedienden op en deelt wat dekorationen aan zijne vrienden!

5o Al de liberale schoolmeesters, tot zelfs die van de kleinste scholen, zijn kiezers, de katholieke onderwijzers, zelfs in collegen en seminarien, enz. niet.

6o De oude leerlingen der gemeente-scholen worden kiezers; die van de katholieke scholen niet.

De twee wet, die op het verplichtend onderwys, welke deze week neergelegd is, verdient ook eene korte uitlegging.

1o Al de ouders moeten hunne kinderen van 6 tot 12 jaar naar school laten gaan.

2o Zij die te arm zijn, krijgen als zij hunne kinderen naar de officieele school zenden, onderstand; als zij die zonden naar de vrije school zenden, boeten en gevangzitting.

3o Iedereen weet wat de schoolkomiteeten op de dorpen zijn. De twee of drie liberalen der streek maken er deel van; personen die door niemand aanzien worden, ofwel zothoofden die zich distingueeren willen, ofwel gouvernementsbedienden; velen kunnen niet lezen noch schrijven!

Ehwel, de gemeenteraden moeten partijks aan die komiteeten de lijst geven van al die kinderen die oud genoeg zijn om naar school te gaan, en het zijn die komiteeten, welke toezicht over de ouders hebben, of zij hunne plicht vervullen!

Een nietsloener, een barbaelwachter of een ander voddennan, die de gansche gemeente onder hem heeft, en de ouders voor het gerecht daagt, ziedaar waaruit gemeentlijk het school comité bestaat. En aan die menschen moeten de aanzienlijkste personen der gemeente, burgemeesters, schepenen, advokaten, sekretarissen, doktors, kooplieden, pastors, enz., permissie gaan vragen om hunne zieke kinderen langer dan acht dagen te thuis te houden, — zelfs van de vrije school!

De Flandre liberale zelf erkent dat de schoolkomiteeten het nitvaagsel der liberale partij zijn, want gisteren nog, vroeg zij hunne herinrichting.

En men geeft hun alle macht boven de ouders!

3o En meent niet dat er met de schoolkomiteeten te lachen valt; indien gij u niet onderwerpt aan al wat die lieden van u verischen, dan komt gij voor het liberaal schoolgerecht, dat u tot 100 fr. boet en 5 dagen gevang vermoordeit. Ja, twee liberale schoolmeesters en een rechter daarbij, vormen een tribunaal onder de nieuwe wet!

Ehwel, wij vragen nu aan alle gematigde, verstandige menschen: Zijn dat wetten die rechtveerdig zijn, bestemd om het land welveerd te maken?

Zijn dat wetten die kunnen blijven?

Neen, dat zijn wetten die tergen; die haat en tweedracht stoken, op enen tijd dat al de vreednige krachten van het land nauwelijks toereikend zijn, om de ellende te bestrijden!

Ehwel, wij vragen nu aan alle gematigde, verstandige menschen: Zijn dat wetten die rechtveerdig zijn, bestemd om het land welveerd te maken?

Zijn dat wetten die kunnen blijven?

Neen, dat zijn wetten die tergen; die haat en tweedracht stoken, op enen tijd dat al de vreednige krachten van het land nauwelijks toereikend zijn, om de ellende te bestrijden!

De liberalen zijn onmachtig om den handel, de nijverheid te doen bloorenen; zij zijn onbekwame ministers, slechte bestuurders. En om zich bij de beethoofden te doen welgevallen, stooten zij het land naar de revolutie door revolutionaire wetten.

Het is klaar, dat zulke wetten geenen duur kunnen hebben, en dat zij op wettige of onwettige wijze zullen omvergesmaeten worden.

Kieshervorming.

M. Paternoster heeft in de laatste zitting der kamer het verslag der middensekte neergelegd over het ontwerp der kieshervorming.

Het geheele wetsontwerp met eengewijzigingen, werd in de middensekte aangenomen door 5 stemmen tegen 4 en 1 onthouding.

De paragraaf 10 van het art. 1 is gewijzigd in dezen zin, dat het stemrecht zal verleend worden aan de functionarissen, eene jaarwedde gemeentde van 1500 fr. in plaats van 1800 fr., alsook aan de gemeente-sekretarissen en ontvangers, wat ook hunne jaarwedde 1500 fr.

Aan paragraaf 14 noemt men slechts aan als kiezers: de gedeckoreerden van het ijzeren kruis, en van het herinruingskruis van 1850, met uitzondering der ridders van de Leopoldsoorde, van de gedeckoreerden met het legerlijk kruis en medaille, alsook de dragers van militaire, nijverheids- en landbouwdekorationen.

Aan paragraaf 15 verleent men kiesrecht aan de artisten die eene welkdanige onderscheiding hebben, in plaats van, zoals er staat in het ontwerp, de gouden medaille.

Bij dit artikel 1 voegt men den volgende paragraaf 19 bij: De burgers, wonende in de zeldze gemeente sedert ten minste twee jaar, en die eene huurwedde betalen van minstens 200 franken.

Aan art. 2, meldende de voorwaarden van onderwys, verischt om kiezer te zijn, voegt de middensekte het volgende bij: Het studiejaar in de regimentscholen en in de avondukersen, ingericht door het leger, geldt voor een schooljaar.

Aan art. 4 schaft de middensekte de voorwaarde af van den ouderdom van ten minste 18 jaar voor de toelating tot het examen.

Aan art. 21, tot de middensekte in de plaats: eene boete van 50 tot 500 fr. ten laste van den bestuurder der school, indien er kwestie is eener vrije school, e voor kwaadwillige weigering van een studie-certificaat dat verloren of vernietigd was.

De paragraaf 2 van het artikel 27 is als volgt gewijzigd betreffende het examen: De kandidaten zullen verplicht zijn teantwoorden op een bijzonder papier, dat hun door den voorzitter van den jury zal gegeven worden; zij zullen op en daarbij zijnde omslag kunnen naam, voornamen en woonplaats schrijven. Al de examenen zullen onder toelakten omslag aan den jury onderworpen worden.

Aan art. 55, wordt in de plaats gesteld van de vier vijftien e de helft der punten, e voor de personen die het bewijs niet zouden kunnen leveren van zes of vijf studiejaren.

Eindelijk de artikels 7 tot 15, betreffende de gestichten die de toelating zullen krijgen voor het alleveren van bewijschriften van bijwoning der school, werden afgeschaft door 4 stemmen tegen 2.

De Oogst in België.

De Monitor kondigt de volgende inlichtingen af aangaande het nitzicht van den oogst in België: Een droog weder, afgewisseld door regen, heeft eenigzins den hooioogst gehinderd; niettemin komt het hooi goed binnen. De natuurlijke zoowel als de kunstmatige weiden hebben eenigzins van de droogte geleden, en de opbrengst is maar

AVONTUREN OP ZEE

Bij al de zeetochten, die ik gedaan heb, is er niet een zoo rijk aan avonturen geweest als de korte reis van Jamaica naar Halifax, welke ik eenige jaren geleden op een amerikaansch koopvaardijship deed.

Wij hadden met een gunstigen wind den haven verlaten en wellicht op den eersten dag twintig mijlen afgelegd, toen op den avond van den tweeden dag de kapitein, met zekere kenteekenen van vrees, zijnen verrekijker richtte op eene zwarte stip, die hij in de verte bemerkte.

— Is er wat nieuws, kapitein? vroeg ik. — Zie zelf eens, antwoordde hij.

Ik nam den verrekijker uit zijne hand, richtte hem op de aangezeene zwarte stip en zeide: — Het is eene sloop.

Ja, eene sloop, hernam hij, die ons naderd met al de snelheid, die haar door een twintigtal zeeroovers kan gegeven worden. Zij gult nu begrijpen, waarom ik te voren naar ongunstig weder verland heb. Ja, ging hij eenige oogenblikken later voort, nadat hij de sloop nog eens opmerkzaam had gadeslagen, het zijn ongetwijfeld weggehoopen negers, die ons schip zullen trachten te overmeesteren om daarmede de wijde wereld in te gaan, doch wacht maar, zoo ver zijn wij, Goddank, nog niet!

Er werden terstond aanstellen gemaakt om de

zeeroovers behoortijk te ontvangen. Daar wij niet wisten, hoe groot het getal der vijanden was, met wie wij te doen hadden, werd er kruit, geweren en kanonkogels, benevens allerlei scherp moordtuig op het dek gebracht, de beide koperen kanons werden geladen en voor de geschutpoorten gebracht aan de zijde, van waar wij den aanval verwachten. De geweren werden geladen enieder stak een dolk en twee pistolen in den gordel. De kapitein ging zelfs met zijne maatregelen van voorzorg zoover, dat hij de regelingen, waardoor men op oorlogschepen het volk tegen gewerkogels tracht te beschermen, liet uitspannen en de boorden met vet deed besmeren, om het ontrent moeilijker te maken, indien de vijand zulks wilde beproeven.

Toen deze toebereidselen gemaakt waren, ging ieder op zijnen post. Aller oogen waren op de westerkim gericht; maar de avond viel en het was spoedig onmogelijk de sloop langer te zien.

Er verliepen eenige uren en noch oost- noch westwaarts was iets te bespeuren. De passagiers, aan angst en onrust ten prooi, waren, na te vergeefs rondgezien te hebben om de vijandelijke sloop in het oog te krijgen, eindelijk in hunne hangmaten gekropen en ik zelf was juist voornemens mij ter rust te begeven, dewij ik uitgeput was van vermoeidheid, toen de kapitein bij mij kwam.

— Welnu, kapitein, wat is er van uwe haaien geworden? vroeg ik. — Zij hebben zeker ons spoor verloren, antwoordde hij, en dat hoop ik uit den grond van mijn hart; maar het is moeielijk de plannen van dat volkje te raden en daarom moeten wij niet verzuimen op onze hoede te zijn.

— Nu, antwoordde ik, het verveelt mij onophoudelijk in zee te zien zonder iets te bemerken. Ik zie liever naar de bui, die daar in het Oosten opkomt.

Dit zeggende keerde ik mij om en zag eene heldere stip in het water, die nu eens zichtbaar was en dan weder verdween.

— Daar zijn ze! riep de kapitein, toen hij de richting mijner oogen volgde. De eilandelingen naderen van den anderen kant en zullen spoedig dicht bij ons schip zijn. Te wapen, mannen! ging hij met donderende stem voort. Ieder op zijnen post!

Allen gehoorzaamden en ook de passagiers kwamen op het dek, om aan het gevecht deel te nemen.

— Niemand verstoutte zich vuur te geven, eer ik het beveel! riep de kapitein.

— Goed, goed! was het eenparig antwoord. — En nu, ging de kapitein voort, die al zijne bevelen met de grootste koelbloedigheid gaf, brengt die kanons aan dezen kant om de vijand met nadruk te ontvangen.

In een oogenblik waren de kanons ter aangewezen plaats gebracht en hadden wij hunnen tromp gewend naar de kleine sloop, die als eene slang naar ons toekroop en slechts een kwart mijl van ons af was.

Wij vreesden door verscheidene sloepen te zullen worden aangevallen, maar er was slechts eene sloop te zien, en daarom kwam de vraag bij ons op, hoe een zoo klein vaartuig het kon wagen, een gevecht te ondernemen tegen een schip, dat kanons aan boord had en door dappere, wel gewapende mannen verdedigd werd.

— Sloop, afgehouden! riep de kapitein zoo hard als hij kon.

Zij schoot voortwaarts in dezelfde richting en de riemen werden nog lieverig gerept.

— Pak u voort, eilandelingen! herhaalde de kapitein met eene donderende stem, of ik boor uwe sloop in den grond.

stonden, schenen de roovers vrees aan te jagen. Zij aarzelden, want de gang van hunne sloop was eensklaps trager geworden. De kapitein dacht reeds de zegkramp behaald te hebben; hij verheef opnieuw zijne stentorstem en riep:

— Werpt uwe wapens in zee en geeft u over!

De kanal van verscheidene gewerschoten was het antwoord op deze vermaning; een dozijn kogels snorde ons om de ooren, en een daarvan deed des kapiteins hoed op het dek vallen.

— Vuur! kommandeerde de kapitein. Oogenblikkelijk braakten onze vuurmonden, onder een vreeselijk gebulder hunne in rook gehulde vlammen uit. Een hevige kraak en het gedraisch van verscheidene in zee vallende massa's gepaard met het gekerm der gewonden, klonk van de plek, waar onze vijanden zich bevonden, in onze ooren.

De rook was echter nog niet genoeg opgetrokken om te kunnen ontdekken, welke nitwerking onze schoten gedaan hadden; intusschen was op de golven geen sloop, noch iets van de roovers te ontdekken, zoodat wij meenden, dat de geheele bemanning in den grond was gezonken.

— Tedrommel! riep de kapitein op een toon van spijt, terwijl hij met een doek het bloed van zijn hoofd wischte. Het zoo mij aangemerkt geweest zijn, zoo ik de schelmen in mijne macht gekregen had om ze met al de eer, die hun toekomt, op te hangen. Het stuk was zoo goed gericht dat...

... Een ijsselijk geschreeuw onder aan het schip deed hier den kapitein afbreken en nu zagen wij, dat de roovers ons aan den voorsteven trachten aan boord te klampen en dat een twaalfal reusachtige negers tegen het schip poogden op te klauteren. Maar onze brave kapitein had zijne maatregelen voortreffelijk genomen: de boord van ons schip was zoo glad en ieder zoo goed op zijne hoede, dat de meesten dezer schurken

teruggestooten werden en onder ijselijke verwen-schelingen in zee vielen, terwijl zij ons nog met hunne pistolen dreigden, toen het zeewater reeds in den loop droog. Op hetzelfde oogenblik vloegen de spaanders van hunne sloop, die door onze schoten zwaar beschadigd was geworden, en zij zonk in de diepte. Intusschen was het enige roovers gelukt bij ons op het dek te komen; zij tastten ons aan als woedende tijgers, maar moesten voor de overmacht zwichten en zich overgeven. Vijf anderen van die looswetigen haalden wij uit het water en namen hen gevangen.

Een van degenen, die op het dek geklauterd waren, kwam hier in gevecht met eenen matroos, Ralph genaamd. Zij omvatte den eikander en verslieden woedend eenige oogenblikken, waarbij Ralph den roover over de veranschuing duwde, doch met zijnen moedige vijand werd overboord getrokken. In eenige sekonden waren zij verdwenen; maar spoedig zagen wij hen op eenige afstand van het schip, als twee slangen in elkander gekronkeld, weder boven water komen, en nu begon de verschrikkelijkste en vreesdsoortigste worsteling, die ik ooit gezien heb. Niemand van ons kon onzen ongelukkig vriend ter hulp komen; niemand durfde op den zwarten zeeroover schieten, want zij hielden elkander zoo stijf vast en wendden zich zoo schielijk her- en derwaarts, dat het bij het flauwe licht der maan onmogelijk was op een van beiden te vuren, zonder tevens het leven des anderen in gevaar te brengen. Het zoo moeilijk vallen den angst der passagiers en matrozen te beschrijven, die bij dit schrikkelijk schouwspel nauwelijks durfden ademen halen. Geen der beiden worstelenden dacht er aan om van zijn wapen gebruik te maken; zij vochten als wilde dieren, die elkander trachten te verscheuren.

(Wordt vervolgd.)